

Орден Светог Саве г. Милораду Вучелићу

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије уручио је 7. октобра 2021. године у Патријаршији српској у Београду орден Светог Саве г. Милораду Вучелићу, главном и одговорном уреднику Вечерњих новости.

Свечаној додели високог одликовања присуствовали су Преосвећена господа Епископи бачки Иринеј, зворничко-тузлански Фотије и крушевачки Давид, породица, пријатељи и сарадници. У одлуци Светог Архијерејског Синода, која је прочитана том приликом, наводи се да се, на предлог Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија, г. Милораду Вучелићу, главном и одговорном уреднику Вечерњих новости, додељује високо одликовање Српске Православне Цркве, орден Светог Саве другог реда, за вишегодишњу успешну сарадњу, новинарски професионализам и афирмацију хришћанских вредности и врлина.

Уручујући високо црквено одликовање г. Милораду Вучелићу, Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је истакао:

„Част ми је да вас, господине Вучелићу, поздравим овде, у дому српских патријараха, поводом уручења ордена Светог Саве одлуком Светог Архијерејског Синода, а због свега што сте током више деценија чинили за своју и за нашу Цркву пре свега јер сте отворили врата и дали простора нашој Цркви да изађе из својеврсног гетоа у односу на јавност у нашој земљи, али и у односу на јавност изван граница наше земље. Наиме, током дугих деценија – нажалост, не изостају такви случајеви и данас – многи људи који понекад нису лоше воље и нису злонамерни, али немају много информација и знања из живота Цркве, знања о њеној природи, дају себи за право да на сваки начин јавности тумаче оно што је природа и сама суштина Цркве, као и оно што је њено послање у свету. Међутим, знамо ми то добро да постоје и они који најблаже речено немају добру вољу, а опет уз одсуство елементарног познавања Цркве и њеног живота у симбиози, синергији, а уједно са одсуством добре воље на сваки начин, покушавају да представе Цркву јавности, подразумева се, сликом која је далеко од онога што Црква по себи јесте. Ви сте пре – сада већ могу да кажем – много деценија док сте били најпре директор Радио-телевизије Војводине у Новом Саду, а онда и директор националне телевизије у Београду, отворили врата – а сада ћу самог себе исправити – не само да сте отворили врата него сте дали и трудили се да ми из Цркве имамо апсолутно све могућности да са малих екрана говоримо о својој вери као да говоримо из самога храма или са олтара цркве. Буквално је тако често и бивало, јер сте у сарадњи, пре свега, са овде присутним Епископом бачким господином Иринејем организовали серијал који се звао Буквар православља и који је заиста то и у пракси, касније се показало, и био. И као што је имао свој значај тај серијал у оно време када је био реализован, мислим да на снази и актуелности, на ономе што има да поручи савременом човеку, нимало није изгубио, већ напротив, све што је важило тада чини ми се да се намножило данас”, истакао је патријарх Порфирије и наставио.

„Омогућили сте, дакле, Цркви да она сама о себи сведочи. А ко је имао уши могао је да чује, а ко није хтео да чује имао је слободу да се определи у односу на то што је Црква о себи тада по први пут јавно почела да сведочи. Имао је могућност да се одреди како је хтео на основу својих предиспозиција. Све што сте Ви тада учинили, понављам, заједно са владиком Иринејем и уз сарадњу и помоћ Ваших сарадника, а такође и сарадника владике Иринеја, јесте једно црквено дело, јер Црква смо сви ми који смо крштени у име Оца и Сина и Светога Духа. Свако је позван да буде свештеник на месту на коме се налази у смислу да то место на које га је Бог поставио буде место богослужења, да буде, као што смо у тим емисијама говорили, део царског

свештенства, то јесте, део изабраног народа који је позван да сведочи тајну вечнога живота овде, али и како то кажемо – есхатолошки. Због свега тога, да не дужим, радујући се што Вам данас у име наше Цркве додељујемо орден Светог Саве, ја вам од свег срца честитам и нећу пропустити прилику нагласим да новине на чијем сте челу данас – нисам експерт и нећу да улазим у друга поља – дају могућност да Црква сведочи о себи, да Црква може да каже који је њен систем вредности и да тај систем вредности стави на раван поређења са другим системима вредности са којима смо данас суочени како би свако могао да у огледалу онога што се зове Христос препозна себе и препозна свој пут. Могао бих још много тога да кажем на име захвалности и похвале Вама лично у контексту свега што ми као Црква доживљавамо да смо заједно са Вама постигли, али ево са ових неколико речи ја Вам још једампут честитам и сматрам ово признање као апел да истинском енергијом и младачком снагом која не зависи од узраста, него је плод нашег односа са Богом, наставимо и даље сви заједно да сведочимо Христа распетог и васкрслог који је почетак и крај и смисао постојања свакога од нас појединачно, али и читавог људског рода и читавог света све творевине. Честитам и нека Вас Господ благослови”.

Захваљујући на високом црквеном признању г. Милорад Вучелић је поручио:

-Ваша Светости, Ваша Преосвештенства, драги моји најближи, драги моји пријатељи, имао сам част да данас примим орден који носи име српског принца, монаха, дипломате, писца и државника. То је име оног Архиепископа, можемо слободног рећи, и мудрог и предузимљивог политичара који нама који живимо осам векова касније и даље одређује духовни хоризонт и даје животне смернице у њиховом најсавременијем значењу. Усредсредимо се на мисао и животопис Растка Немањића, Светог Саве. Препознајемо исходиште и моћни прапочетак не само црквене, већ и животне, дакле световне филозофије кадре да успокоји и усмери у овом нашем бурном и тешком веку. Ми, баштеници светосавља, усвојили смо готово потпуно Савин духовни кодекс и учинили га, понекад и без знања и свести, својим националним, идентитетским и, пре свега, етичким кодексом. Запањујуће су сличности и могуће паралеле Савиног времена и мука српске средњовековне државе са нашим савременим решењима и раскршћима у овом тренутку судбински важним за српски народ и његову будућност. Нестрепећи да тиме упростимо нашу поруку можемо рећи да је принц Растко, монах Сава, био пред великим искушењима и тешким изборима баш као ми данас. Он је поступао мудро и промишљено и његови избори како је време потврдило били су делотворни и за Србе спасоносни. Како ћемо ми, његова духовна деца, то вагати и колико

целисходне изборе правити показаше будућност.

-Промислимо ли пажљиво, скромно ми се чини, да нећемо погрешити ако језиком примереном нашем времену закључимо да је Свети Сава пишући своје Законоправило – баш као да пише устав с намером да уреди друштвене и црквене и грађанске односе – спајао различита цивилизацијска искуства и тежио равнотежи источних и западних утицаја и подстицаја што се показало моћним идентитетским темељем Срба кроз будуће векове. То је за нас све и свуда својеврсна порука. Такође, важно је да не заборавимо ни оне поруке које је оставио као просветитељ и помиритељ, јер су нама у овом добу безмало застрашујуће претње и неслоге, најпре потребни духовно уздизање, знање и разумевање стварности, колико и помирење и јединство као плод надвладаног зла, гордости и себичности, истакао је г. Вучелић и закључио:

-Нека ми буде допуштено да кажем још нешто. Поред личне среће и поноса присутан је и осећај да се у овим догађајима одликовани уврштава у елитно друштво, јер у том кругу награђених истим признањем очекују се одабрани савременици и изузетни преци. Део духовног задовољства и среће свакако не чини само припадност друштву оних који су деловали за општу добробит и са најплеменитијим тежњама. Реч је о свести и нади да се овим збивањем потврђује својеврсни национални континуитет у времену и простору, велика духовна снага чији делић тако постаје и одликовани. Велика је то дужност и велика је то част. Подсетимо, сви ми у животу и раду деламо и наступамо са рамена наших предака, али и подржани раменима наших савременика.

spc.rs